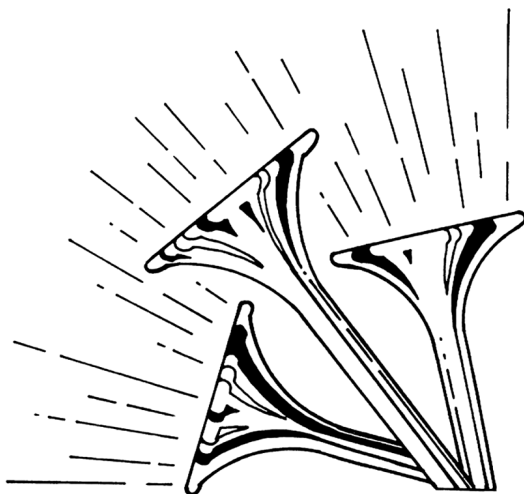

MISIONSKI BIBLIJSKI REDCI

Treće tromjesečje 2020.

Štiva za ovo tromjesečje, namijenjena čitanju
na subotnjim bogoslužjima u mjesnim crkvama
i u malim skupinama, uzeta su iz knjige
Ellen G. White, *Djela apostolska*,
Znaci vremena, Zagreb 2011.

Nakladnik

Odjel za crkvene službe pri Hrvatskoj konferenciji
Kršćanske adventističke crkve
Prilaz Gjure Deželića 77, 10000 Zagreb

www.adventisti.hr

Urednik

Mario Šijan

Umnoženo u uredu nakladnika, 2020.
Za internu uporabu

4. srpnja 2020.

“Naučit će vas sve ... što vam rekoh”

“On će, kad dođe, dokazati svijetu zabludu s obzirom na grijeh, na pravednost i na sud.” (Ivan 16,8)

Za nas nije bitno da znamo definirati što je Sveti Duh. Krist nam kaže da je Duh Branitelj, “Duh istine koji izlazi od Oca”. O Svetom Duhu jasno je rečeno da dok bude uvodio ljude u svu istinu “neće govoriti sam od sebe” (Ivan 15,26; 16,13).

Narav Svetog Duha je tajna. Čovjek je ne može objasniti jer mu je Gospodin nije objavio. Maštoviti ljudi mogu povezati biblijske ulomke i izvesti iz njih ljudsku konstrukciju, ali prihvaćanje takvih gledišta neće ojačati Crkvu. Kad je riječ o tajnama koje su preduboke za ljudsko razumijevanje, šutnja je zlato.

Služba Svetog Duha jasno je opisana u Kristovim riječima. “On će, kad dođe, dokazati svijetu zabludu s obzirom na grijeh, na pravednost i na sud.” (Ivan 16,8) Upravo Sveti Duh osvjedočuje o grijehu. Ako odgovori na oživljujući utjecaj Duha, grešnik će se pokajati i razumjeti važnost poslušnosti božanskim zahtjevima.

Pokajanom grešniku, koji gladauje i žeda za pravednošću, Sveti Duh će otkriti Božje Janje koje uzima grijehove svijeta. On će “uzeti od onoga što je moje i to objaviti vama”, rekao je Krist. “Naučit će vas sve i sjetiti vas svega što vam rekoh.” (Ivan 16,14; 14,26)

Duh se daje kao sredstvo obnove, da ostvari spasenje osigurano smrću našeg Otkupitelja. Duh stalno nastoji pozornost ljudi usmjeriti na veliku žrtvu prinesenu na golgotskom križu, objaviti svijetu Božju ljubav i osvjedočenoj duši otvoriti dragocjenosti Svetog pisma.

Kad dovede do osvjedočenja o grijehu i kad pred um iznese načelo pravednosti, Sveti Duh uklanja ljubav prema ovozemaljskim stvarima i dušu ispunjava željom za svetošću. “Uvest će vas u svu istinu” (Ivan 16,13), objavio je Spasitelj. Ako ljudi žele biti oblikovani, doći će do posvećenja cijelog bića. Duh će uzeti Božje stvari i utisnuti ih u dušu. Njegovom snagom put života postat će tako očit da nitko ne mora zalutati. — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 32, 33)

11. srpnja 2020.

Crkva obznanjuje Božje nakane

“Uvest će vas u svu istinu” (Ivan 16,13)

Bog svojim Svetim Duhom od početka djeluje preko ljudskih oruđa da ostvari svoju nakanu za pali ljudski rod. To se očitovalo u životu patrijarhâ. Tako je Bog i Crkvi u pustinji, u Mojsijevo doba, dao “svoga Duha dobrog” (Nehemija 9,20). A u dane apostola On je po Svetome Duhu silno djelovao u prilog svojoj Crkvi. Ista sila koja je kriječila patrijarhe, koja je Kalebu i Jošui dala vjeru i odvažnost i koja je učinila djelotvornom službu apostolske Crkve, kriječila je Božju vjernu djecu u sva vremena. Zahvaljujući snazi Svetog Duha, kršćani valdenzi tijekom mračnog srednjeg vijeka pripremili su put reformaciji. Bila je to ona ista sila koja je okrunila uspjehom napore plemenitih muškaraca i žena koji su kao pioniri otvorili put za osnivanje suvremenog misionarskog rada i za prevodenje Biblije na jezike i govore svakog naroda i puka.

Bog se i danas koristi svojom Crkvom da Zemlji obznani svoje nakane. Danas vjesnici križa idu od grada do grada i od zemlje do zemlje pripremajući put za Kristov drugi dolazak. Oni uzdižu mjerilo Božjeg zakona. Duh Svemogućega djeluje na ljudska srca, a oni koji odgovaraju na Njegov utjecaj postaju svjedoci za Boga i Njegovu istinu. Na mnogim se mjestima mogu vidjeti posvećeni muškarci i žene kako drugima prenose svjetlo koje je njima osvijetlilo put spasenja po Kristu. I što dulje svijetle, kao što su svijetlili oni koji su na Pedeseticu bili kršteni Svetim Duhom, primaju sve više sile Duha. Tako Zemlja treba biti rasvijetljena Božjom slavom.

S druge strane, umjesto da mudro koriste sadašnje prilike, neki besposleno čekaju posebno duhovno osvježenje, koje bi im jako povećalo sposobnost, da prosvijetle druge. Oni zanemaruju sadašnje dužnosti i prednosti i dopuštaju da njihovo svjetlo bude nejasno dok očekuju vrijeme kad će, bez truda sa svoje strane, primiti posebne blagoslove koji će ih preobraziti i osposobiti za službu. — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 33, 34)

18. srpnja 2020.

Rana i kasna kiša

“Gospod tvori oblake i daje im dažd”. “Dažd u pravoj mjeri... dažd rani i kasni.” (Zaharija 10,1; Joel 2,23 — Šarić)

U posljednje vrijeme, kako se Božje djelo na Zemlji bude približavalo kraju, ozbiljni napori što će ih uložiti posvećeni vjernici pod vodstvom Svetog Duha bit će popraćeni posebnim znakovima božanske naklonosti. Slikom rane i kasne kiše, koja u istočnim zemljama pada u vrijeme sjetve i žetve, hebrejski su proroci prorekli izlivanje duhovne milosti u posebnoj mjeri na Božju crkvu. Izlivanje Duha na apostole bio je početak te rane kiše, a rezultati su bili slavni. Duh će ostati s pravom Crkvom do svršetka vremena.

Ali pri svršetku zemaljske žetve obećano je posebno izlivanje duhovne milosti da pripravi Crkvu za dolazak Sina Čovječjega. Ovo je izlivanje Duha uspoređeno s kasnom kišom, i kršćani trebaju moliti Gospodara od žetve za ovu dodatnu silu “u vrijeme kasnoga dažda”. A kao odgovor “Gospod tvori oblake i daje im dažd”. On će dati “dažd u pravoj mjeri... dažd rani i kasni”. (Zaharija 10,1; Joel 2,23 — Šarić)

No ako vjernici Božje crkve danas nemaju živu vezu s Izvorom svakog duhovnog rasta, oni neće biti spremni za vrijeme žetve. Ako svoje svjetiljke ne drže opremljene i upaljene, neće primiti dodatnu milost u vrijeme posebne potrebe.

Samo oni koji stalno primaju nove zalihe milosti imat će snagu koja odgovara njihovim svakidašnjim potrebama i sposobnost da je uporabe. Umjesto da očekuju neko buduće vrijeme kad će posebnim izlivanjem duhovne snage biti čudom osposobljeni za zadobivanje duša, oni se svakodnevno pokoravaju Bogu da od njih načini posude za svoju uporabu. Oni svakodnevno koriste prigode za službu koja im je nadohvat ruke. Svakodnevno svjedoče za Učitelja gdje god se nalazili, bilo nekim skromnim radom kod kuće, bilo na poslu. — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 34, 35)

25. srpnja 2020.

Božji suradnici

“Mi smo Božji suradnici; vi ste Božja njiva, Božja građevina.” (1. Korinćanima 3,9)

Za posvećenog radnika predivna je utjeha spoznaja da je čak i Krist tijekom svojeg života na Zemlji svakodnevno molio Oca za svježu zalihu milosti i da je iz te zajednice s Bogom odlazio jačati i blagoslivljati druge. Promatrajmo Božjeg Sina pognutog dok se moli svojem Ocu! Premda je Sin Božji, On svoju vjeru jača molitvom, i vezom s Nebom prikuplja snagu da se odupre zlu i služi potrebama ljudi. Kao stariji Brat našeg roda, On zna potrebe onih koji Mu, sputani slabošću i živeći u svijetu grijeha i kušnji, još uvijek žele služiti. On zna da su vjesnici koje smatra sposobnima da ih pošalje slabi, pogrešivi ljudi; ali svima koji se potpuno predaju službi Njemu, On obećava božansku pomoć. Njegov vlastiti primjer dokaz je da će ozbiljne, ustrajne molbe Bogu u vjeri — vjeri koja vodi do potpune ovisnosti o Bogu i potpunog posvećenja Njegovom djelu — donijeti ljudima pomoć Svetog Duha u borbi protiv grijeha.

Svaki radnik koji slijedi Kristov primjer bit će pripravljen da primi i uporabi snagu koju je Bog obećao svojoj Crkvi za sazrijevanje zemaljske žetve. Iz jutra u jutro, kad vjesnici Evandjelja kleknu pred Gospodinom i obnove svoj zavjet posvećenja, On će im jamčiti prisutnost svojeg Duha i Njegove oživljujuće i posvećujuće snage. I kad krenu u obavljanje svakidašnjih dužnosti, oni imaju sigurnost da ih nevidljiva sila Svetog Duha osposobljava da budu “Božji suradnici”. — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 35)

1. kolovoza 2020.

“Ustani i hodaj!”

“Ali što imam, to ti dajem: u ime Isusa Krista Nazarećanina ustani i hodaj!” (Djela 3,6)

Ubrzo nakon silaska Svetog Duha, i neposredno nakon ozbiljne molitve, Petar i Ivan, na putu u hram na bogoslužje, ugledali su pred hramskim vratima, nazvanim Krasna, bogalja, četrdeset godina starog, čiji je život od rođenja bio ispunjen patnjom i bolešću. Ovaj se nesretni čovjek odavno želio sresti s Isusom da ga izliječi, ali je bio gotovo bespomoćan i daleko od mjesta djelovanja velikog Liječnika. Svojim je molbama konačno uspio nagovoriti neke prijatelje da ga odnesu pred hramska vrata, ali kad je tamo stigao, ustanovio je da je Onaj u koga je polagao svu svoju nadu, pogubljen okrutnom smrću.

Njegovo razočaranje izazvalo je sućut onih koji su znali kako se dugo žarko nadao da će ga Isus izliječiti pa su ga svakodnevno odnosili pred hram ne bi li mu se prolaznici smilovali i dali neki sitniš da zadovolji svoje potrebe. Dok su prolazili Petar i Ivan, zamolio ih je da mu dadnu milostinju. Učenici su ga sažaljivo pogledali, a Petar je rekao: “Pogledaj u nas! I on ih pomnjivo promatraše u iščekivanju da će od njih nešto dobiti. Tada mu reče Petar: ‘Ja nemam ni srebra ni zlata.’” Kad je Petar tako potvrdio svoje siromaštvo, bogalju se lice izdužilo; no onda se rasvijetlilo nadom kad je apostol nastavio: “Ali što imam, to ti dajem: u ime Isusa Krista Nazarećanina ustani i hodaj!”

Ujedno ga uhvati za desnu ruku te ga podigne, a njemu odmah očvrсну stopala i gležnji, pa skoči, stane i počne hodati. Zatim s njima uđe u hram, hodajući, poskakujući i hvaleći Boga. Tako ga je sav narod vidio kako hoda i hvali Boga. Ljudi prepoznaše da je to onaj koji je zbog milostinje sjedio pred Krasnim vratima hrama, te bijahu preneraženi i izvan sebe od čuđenja zbog onoga što mu se dogodilo.” — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 36,37)

8. kolovoza 2020.

Vjera koja iscjeljuje

“Da, vjera koja dolazi od njega vratila je ovomu potpuno zdravlje naočigled vas sviju.” (Djela 3,16)

(Ljudi su) bili zapanjeni da su učenici mogli činiti čuda slična onima koja je Isus činio. Ali tu je bio ovaj čovjek koji je četrdeset godina bio bespomoćni bogalj, a sada se radovao što se može služiti svojim udovima, oslobođen boli i sretan što vjeruje u Isusa.

Kad su učenici vidjeli čuđenje naroda, Petar je upitao: “Zašto se čudite ovomu? Zašto ste uprli pogled u nas kao da smo mi svojom snagom ili pobožnosti učinili da ovaj može hodati?” Uvjeravao ih je da je ozdravljenje učinjeno u ime i po zaslugama Isusa iz Nazareta kojega je Bog uskrisio od mrtvih. “Zbog vjere u njegovo ime,” objavio je apostol, “upravo je njegovo ime očvrstnulo čovjeka koga vidite i poznajete. Da, vjera koja dolazi od njega vratila je ovomu potpuno zdravlje naočigled vas sviju.”

Apostoli su otvoreno govorili o velikom grijehu Židova kad su odbacili i na smrt osudili Kneza života, ali su pazili da kod svojih slušatelja ne izazovu očaj. “Vi ste se odrekli Sveca i Pravednika”, rekao je Petar. “Tražili ste da vam se kao milosni dar dadne jedan ubojica, a začetnika života ubiste, koga je Bog uskrisio od mrtvih; tomu smo mi svjedoci. ... Ali, braćo, ja znam da ste vi kao i vaši članovi Velikog vijeća to učinili iz neznanja. Ali Bog je tako ispunio što bijaše unaprijed navijestio preko svih proroka, da će njegov Mesija trpjeti.” Rekao im je da ih Sveti Duh poziva na pokajanje i obraćenje te ih uvjeravao da nema nade u spasenje osim po milosrđu Onoga koga su razapeli. Samo vjerom u Njega mogu dobiti oprost grijeha.

“Dakle, obratite se i povratite se da vam se izbrišu grijesi, tako da od Gospodnje prisutnosti mognu doći vremena utjehe.”

“Vi ste sinovi prorokâ i Saveza koji Bog sklopi s vašim ocima kad Abrahamu reče: ‘U tvom će potomstvu biti blagoslovljena sva plemena na zemlji.’ Najprije je vama Bog podigao i poslao Slugu svoga da vas blagoslovi — da se svaki pojedini od vas obrati od svoje zloće.” — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 37, 38)

15. kolovoza 2020.

Sumnja ne vjeruje dokazima

“Dok su oni još govorili natodu, pristupiše k njima svećenici, starješine hrama i saduceji, ogorčeni što su učili narod i na primjeru Isusovu navješćivali uskrsnuće od mrtvih.” (Djela 4.1.2)

Mnogi od onih koji su slušali čekali su ovo svjedočanstvo, i kad su ga čuli, uzvjerovali su. Ono ih je podsjetilo na riječi koje je izgovorio Krist pa su zauzeli mjesto u redovima onih koji su prihvatili Evanđelje. Sjeme što ga je Spasitelj posijao niknulo je i donijelo plod. ... Nakon Kristova uskrsnuća svećenici su nadaleko i naširoko proširili lažno izvješće da su učenici ukrali Njegovo tijelo dok je rimska straža spavala. Ne treba se čuditi da ih je ogorčilo kad su Petar i Ivan propovijedali uskrsnuće Onoga koga su ubili. Posebno su se uznemirili saduceji. Smatrali su da je njihov najomiljeniji nauk u opasnosti, a njihova vjerodostojnost na kocki.

Obraćeni na novu vjeru brzo su se množili pa su se farizeji i saduceji složili da će, ako nekako ne spriječe ove nove učitelje, njihov utjecaj biti u većoj opasnosti nego dok je Isus bio na Zemlji. Zbog toga je starješina hrama, uz pomoć nekoliko saduceja, uhitio Petra i Ivana i bacio ih u tamnicu budući da je tog dana bilo previše kasno da ih ispituju.

Neprijatelji učenika jednostavno su morali priznati da je Krist uskrsnuo od mrtvih. Dokaz je bio toliko jasan da nije bilo sumnje. Ali ipak su otvrdnuli svoje srce odbijajući se pokajati za strašno djelo koje su počinili kad su umorili Isusa. Židovski starješine dobili su obilje dokaza da apostoli govore i postupaju pod božanskim nadahnućem, ali su uporno odbijali vijest istine. Krist nije došao onako kako su očekivali i, premda su u nekim trenucima bili osvjedočeni da je On Sin Božji, ugušili su to osvjedočenje i razapeli Ga. Bog im je milostivo dao i druge dokaze, a sada im je pružio još jednu priliku da Mu se obrate. Poslao je učenike da im kažu kako su ubili Kneza života i ovom strašnom optužbom uputio im je još jedan poziv na pokajanje. Međutim, osjećajući se sigurnima u vlastitoj pravednosti, židovski su učitelji odbili priznati da ljudi koji ih optužuju za Kristovo raspeće govore po uputi Svetoga Duha. — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 38)

22. kolovoza 2020.

Spasenje po Isusu

“Spasjenja nema ni po jednom drugom, jer je pod nebom to jedino ime dano ljudima po kojem nam se treba spasiti.” (Djela 4,12)

Dosad su svećenici izbjegavali spomenuti Isusovo raspeće ili uskrsnuće. Ali sada, da bi ostvarili svoju namjeru, bili su prisiljeni pitati optužene kako je došlo do ozdravljenja bogalja. “Kakvom vlasti ili u čije ste ime to učinili?” pitali su.

Sa svetom odvažnošću i u sili Duha Petar je neustrašivo odgovorio: “Dobro znajte vi svi i sav narod izraelski: po imenu Isusa Krista Nazarećanina, koga ste vi razapeli, a koga je Bog uskrisio od mrtvih, po njemu zdrav stoji ovaj čovjek pred vama. Isus je onaj kamen koji ste vi, graditelji, odbacili, a koji je postao ugaonim kamenom. Spasjenja nema ni po jednom drugom, jer je pod nebom to jedino ime dano ljudima po kojem nam se treba spasiti.”

Ova hrabra obrana zgranula je židovske vođe. Vjerovali su da će učenici biti svladani strahom i zbunjeni kad ih dovedu pred Veliko vijeće. Ali umjesto toga, ovi svjedoci govorili su kao što je Krist govorio, s uvjerljivom snagom koja je ušutkala njihove protivnike. U Petrovom glasu nije bilo ni traga strahu kad je o Kristu objavio: “Isus je onaj kamen koji ste vi, graditelji, odbacili, a koji je postao ugaonim kamenom.”

Petar se poslužio slikom poznatom svećenicima. Proroci su govorili o odbačenom kamenu, a sam je Krist, govoreći jednom prigodom svećenicima i starješinama, rekao: “Zar nikada niste čitali u Pismima: ‘Kamen što ga odbaciše graditelji postade kamen zaglavni. Gospodnje je to djelo — kakvo čudo u očima našim.’ Zato će se — kažem vam — oduzeti od vas kraljevstvo Božje i dat će se narodu koji donosi njegove plodove. I tko padne na taj kamen, smrskat će se, a na koga on padne, satrt će ga.” (Matej 21,42-44 — DF)

Dok su svećenici slušali neustrašive riječi apostolâ, “znali su ih, da bijahu s Isusom” (DF).

O učenicima je nakon Kristova preobraženja napisano da po svršetku ovog čudesnog prizora “ne vidješe nikoga, osim Isusa sama” (Matej 17,8). — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 39, 40)

29. kolovoza 2020.

Kristovo krunsko čudo

“Ja sam s vama u sve vrijeme do svršetka svijeta.” (Matej 28,20)

Nakon Spasiteljeva uzašašća, u njima [učenicima] je i dalje ostao osjećaj božanske prisutnosti, pune ljubavi i svjetla. Bila je to osobna prisutnost. Isus, Spasitelj, Onaj koji je s njima hodio, govorio i molio, koji je njihovom srcu dao riječi nade i utjehe, bio je od njih uzet na Nebo dok je vijest o miru još bila na Njegovim usnama. Dok su Ga primala anđeoska kola, do njih su doprle Njegove riječi: “Ja sam s vama u sve vrijeme do svršetka svijeta.” (Matej 28,20) On je na Nebo uzašao u ljudskom liku. Znali su da se nalazi pred Božjim prijestoljem, još uvijek njihov Prijatelj i Spasitelj; da se Njegovi osjećaji nisu promijenili, da se zauvijek poistovjetio s napaćenim ljudskim rodом. Znali su da pred Boga izlazi sa zaslugama svoje krvi pokazujući ranjene ruke i noge kao podsjećanje na cijenu koju je platio za svoje otkupljenike — i ova misao ojačala ih je da pretrpe sramotu radi Njega. Njihova zajednica s Njim bila je sada jača nego kad je osobno bio uz njih. Iz njih je zračilo svjetlo, ljubav i snaga Krista koji je prebivao u njima tako da su se promatrači čudili.

Krist je stavio svoj pečat na riječi što ih je Petar izgovorio u Njegovu obranu. Pokraj učenika, kao svjedok, stajao je čudom ozdravljeni čovjek. Pojava ovog čovjeka koji je prije nekoliko sati bio bespomoćni bogalj, a sada obnovljenog zdravlja, dala je težinu Petrovim riječima. Svećenici i starješine su šutjeli. Nisu mogli opovrgnuti Petrovu tvrdnju, ali su i dalje bili odlučni da spriječe naučavanje učenika.

Kristovo krunsko čudo — uskrišenje Lazara — zapečatilo je odlučnost svećenika da svijet oslobode Isusa i Njegovih čudotvornih djela koja su brzo razarala njihov utjecaj među ljudima. Njega su razapeli, ali ovdje je bio uvjerljiv dokaz da nisu zaustavili vršenje čuda u Njegovu ime niti objavu istine koju je naučavao. Ozdravljenje uzetoga i propovijedanje apostola već su napunili Jeruzalem uzbuđenjem. — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 40, 41)

5. rujna 2020.

Ozdravljenja i čudesni znaci

“Pruži ruku da se po imenu tvoga svetog Sluge Isusa događaju ozdravljenja i čudesni znaci!” (Djela 4,30)

Da bi prikrili svoju zbunjenost, svećenici i starješine zapovjedili su da apostole izvedu kako bi se mogli nasamo posavjetovati. Svi su se složili da bi bilo beskorisno nijekati da je čovjek ozdravio. Sa zadovoljstvom bi lažima prikrili čudo, ali to je bilo nemoguće jer se dogodilo u pol bijela dana, pred mnoštvom naroda i za nj su već dočule tisuće ljudi. Osjećali su da se djelo učenika mora zaustaviti ili će Isus zadobiti mnoštvo sljedbenika. Tome će uslijediti njihovo sramoćenje jer će biti smatrani krivima za ubojstvo Božjeg Sina.

Ali bez obzira na to što su željeli uništiti učenike, svećenici su im se usudili samo zaprijetiti oštrom kaznom ako nastave govoriti i djelovati u Isusovo ime. Nakon što su ih ponovo pozvali pred Veliko vijeće, zapovjedili su im da ne govore ni naučavaju u Isusovo ime. No Petar i Ivan su odgovorili: “Sami prosudite je li pravo pred Bogom da se više pokoravamo vama nego Bogu! A što je do nas, mi ne možemo drukčije nego govoriti što smo vidjeli i čuli.” ...

Dok su Petar i Ivan bili utamničeni, ostali učenici, poznavajući zloću Židova, neumorno su molili za svoju braću bojeći se da se ne ponovi okrutnost koju su pokazali na Kristu. Čim su apostoli bili pušteni na slobodu, potražili su ostale učenike da ih izvijeste o rezultatu ispitivanja. Velika je bila radost vjernika. “Jednodušno podignu glas k Bogu: ‘Gospodaru, Stvoritelju neba i zemlje, mora i svega što je u njima, ti si po Duhu Svetomu rekao na usta našega oca Davida, sluge svoga: Zašto se bune pogani, a plemena snuju isprazne snove? Zemaljski se kraljevi digli, a knezovi udružili protiv Gospodina i protiv njegovog Pomazanika. Da, uistinu se udružije u ovom gradu Herod i Poncije Pilat zajedno s poganima i plemenima izraelskim protiv tvoga svetog Sluge Isusa, koga si pomazao, da ostvare sve što je tvoja snaga i mudrost unaprijed odredila da bude.

A sada, Gospodine, pogledaj na njihove prijetnje pa slugama svojim daj da posve neustrašivo navješćuju riječ tvoju. Pruži ruku da se po imenu tvoga svetog Sluge Isusa događaju ozdravljenja i čudesni znaci!” — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 41, 42)

12. rujna 2020.

Odvažno svjedočenje

“Apostoli su vrlo odvažno svjedočili za uskrsnuće Gospodina Isusa, i velika je milost bila nad njima svima.” (Djela 4,33)

Načelo za koje su se učenici tako neustrašivo zalagali kad su, kao odgovor na zapovijed da više ne govore u Isusovo ime, izjavili: “Sami prosudite je li pravo pred Bogom da se više pokoravamo vama nego Bogu”, isto je ono načelo kojeg su se sljedbenici Evanđelja nastojali držati u vrijeme Reformacije. Kad su se njemački knezovi 1529. okupili na državnom Saboru u Speyeru, pročitan je carski proglas kojim se ograničava vjerska sloboda i zabranjuje daljnje širenje reformiranih doktrina. Izgledalo je da će se ugasiti nada svijeta. Hoće li knezovi prihvatiti proglas? Treba li se mnoštvu koje je još uvijek u mraku oduzeti svjetlo Evanđelja? Oni koji su prihvatili reformiranu vjeru sastali su se i njihova jednoglasna odluka je bila: “Odbacimo proglas. U pitanjima savjesti većina nema moći.” ...

Ovo načelo i mi čvrsto zastupamo u naše vrijeme. Barjak istine i vjerske slobode što su ga visoko uzdizali utemeljitelji evanđeoske Crkve i Božji svjedoci u prošlim stoljećima, u ovom je posljednjem sukobu povjeren našim rukama. Odgovornost za ovaj veliki dar počiva na onima koje je Bog blagoslovio spoznajom svoje Riječi. Tu Riječ moramo prihvatiti kao vrhovni autoritet. Mi trebamo priznati ljudsku vlast kao božanski određeno uređenje i poslušnost njoj učiti kao svetu dužnost, unutar njezina zakonita djelokruga. Ali kad se njezini zahtjevi sukobe s Božjim zahtjevima, Boga moramo slušati više nego ljude. Božju riječ treba smatrati višom od ljudskog zakonodavstva. A “tako kaže Gospodin” ne može se zamijeniti riječima “tako kaže Crkva” ili “tako kaže država”. Kristovu krunu treba uzdići iznad kruna zemaljskih vladara.

Od nas se ne traži da prkosimo vlastima. Svoje riječi, bilo izgovorene, bilo napisane, trebamo pažljivo razmotriti kako se o nama ne bi moglo reći da smo izgovorili nešto što se protivi zakonu i redu. Ne smijemo izgovoriti ni učiniti ništa što bi nam nepotrebno zatvorilo put. Trebamo ići naprijed u Božje ime zastupajući povjerenje nam istine. — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 42,43)

19. rujna 2020.

Kad Božji Duh zagospodari životom

“Među njima, dakako, nitko nije oskudijevao.” (Djela 4,34)

Ako nam ljudi budu branili obavljati ovo djelo, onda, kao apostoli, možemo reći: “Sami prosudite je li pravo pred Bogom da se više pokoravamo vama nego Bogu! A što je do nas, mi ne možemo drukčije nego govoriti što smo vidjeli i čuli.” ...

Dok su učenici naviještali evandeoske istine u Jeruzalemu, Bog je posvjedočio njihove riječi i mnoštvo je uzvjerovalo. Mnogi od ovih prvih vjernika odmah su zbog gorljive zadrnosti Židova bili odsječeni od svojih obitelji i prijatelja pa im je bilo potrebno osigurati hranu i krov nad glavom.

Izvjestaj glasi: “Među njima, dakako, nitko nije oskudijevao”, i objašnjava kako je ova potreba bila zadovoljena. Oni vjernici koji su imali novca ili imetak, radosno su ga žrtvovali da zadovolje ovu hitnu potrebu. Prodajući kuće ili zemljišta, donosili su novac i stavljali ga pred noge apostolima; “tada se to dijelilo svakom pojedincu prema njegovim potrebama”.

Ova dragovoljnost vjernika bila je posljedica izlivanja Duha. Obraćenici na Evandjelje bili su “jedno srce i jedna duša”. Imali su zajednički cilj — uspjeh zadaće koja im je bila povjerena; a u njihovom životu nije bilo mjesta pohlepi. Ljubav prema braći i djelu koje su prihvatili bila je veća od ljubavi prema novcu i imetku. Njihova su djela svjedočila da ljudske duše smatraju vrednijima od zemaljskog blaga.

Tako će biti uvijek kad Božji Duh zagospodari životom. Oni čija su srca ispunjena ljubavlju prema Kristu, slijedit će primjer Onoga koji je radi nas postao siromašan da se mi Njegovim siromaštvom obogatimo. Novac, vrijeme, utjecaj — sve ove darove što su ih primili iz Božje ruke, cijenit će samo kao sredstvo za napredovanje Evandjelja. Tako je bilo u prvoj Crkvi; i kad se u današnjoj Crkvi bude vidjelo da su vjernici snagom Duha prestali voljeti ovozemaljsko i da su se spremni žrtvovati kako bi njihovi bližnji mogli čuti Radosnu vijest, naviještena će istina silno djelovati na slušatelje. — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 43, 44)

26. rujna 2020.

Sveti Duh opskrbljuje dobrima

“I sve više vjernika ... pridruživalo se Gospodinu.” (Djela 5,14)

Broj vjernika naglo je rastao. Crkva bi se našla u opasnosti da su naglim povećanjem obraćenika u nju došli muškarci i žene koji bi, tvrdeći da služe Bogu, obožavali boga novca. Ova kazna svjedoči o tome da ljudi ne mogu prevariti Boga, da On otkriva skriveni grijeh u srcu i da se Njega ne može varati. Bila je to opomena Crkvi, upozorenje vjernicima da izbjegavaju glumu i licemjerje i da se čuvaju da ne varaju Boga.

Ovaj znak opasnosti nije dan samo prvoj Crkvi, već svim budućim naraštajima kao dokaz koliko Bog mrzi lakomost, prijevaru i licemjerje. U početku su Ananija i Safira njegovali pohlepu. Želja da za sebe zadrže dio onoga što su obećali Gospodinu navela ih je na prijevaru i licemjerje.

Bog je naviještanje Evandolja učinio ovisnim o radu i darovima svojeg naroda. Dragovoljni darovi i desetina jesu dohodak Gospodnjeg djela. Od sredstava što ih je povjerio čovjeku, Bog zahtijeva određeni dio — desetinu. On prepušta svima da odluče hoće li ili neće dati više od toga. Ali kad je srce taknuto Svetim Duhom i kad obećamo određenu svotu, onaj koji je obećao više nema nikakvog prava na posvećeni dio. Ovakva obećanja dana čovjeku smatrala bi se obvezom; nisu li obvezatnija ona koja su dana Bogu? Jesu li obećanja kojima se sudi na sudu savjesti manje obvezatna od pisanih sporazuma među ljudima?

Kad u srcu neobičnom oštrinom i snagom zasvijetli božansko svjetlo, uobičajena sebičnost popušta; tada se javlja odluka da damo za Božje djelo. Ali neka nitko ne misli da će mu biti dopušteno ispuniti dana obećanja bez protivljenja sa Sotonine strane. Njemu nije drago vidjeti da se na Zemlji izgrađuje Otkupiteljevo kraljevstvo. On čovjeku šapće da je previše obećao, da ga to može spriječiti u nastojanju da stekne imetak ili zadovolji želje svoje obitelji.

Bog je taj koji ljude blagoslivlja imetkom i On to čini da bi mogli dati za napredovanje Njegova djela. — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 46, 47)

Bog nas je pozvao i ovlastio da u našim svakodnevnim druženjima s ljudima promičemo Njegovu ljubav i širimo Radosnu vijest o spasenju od grijeha i vječnom životu.

Prema svojem obećanju, Isus dolazi poraziti zlo; On će obnoviti Zemlju i uspostaviti svoje kraljevstvo u kojem će spašeni živjeti zauvijek.

Prenesimo spoznaju o tome svakome do koga nam je stalo — poznatim i nepoznatim ljudima, pomažući se dostupnim knjigama, časopisima, traktatima, cd-ima i dvd-ima, internetskim izvorima, proučavanjem Biblije s pojedincima ili u malim skupinama.

Pozivajmo ljude na biblijska predavanja, evangelizacije, tribine, koncerte, na uključivanje u Dopisnu biblijsku i Dopisnu zdravstvenu školu, na humanitarne akcije te na zdrav, osmišljen i ispunjen život.

www.adventisti.hr
www.znaci-vremena.com